C/2026/4834

15.9.2026

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Spørgsmål og svar vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1785 af 24. april 2024 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) og Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald

(C/2026/4834)

INDHOLDSFORTEGNELSE

Side

1. Indledning 2
2. Emissionsniveauer 4
3. Miljøpræstationsniveauer og benchmarks 7
4. Miljøledelsessystem (EMS) 9
5. Indirekte udledninger til vand 11
6. Innovation 12
7. Registrering (for anlæg omfattet af kapitel V »Særlige bestemmelser for anlæg og aktiviteter, der anvender organiske opløsningsmidler«, eller kapitel VIa »Særlige bestemmelser for opdræt af fjerkræ og svin«) 16
8. Opdræt af fjerkræ og svin 17
9. Overgangsbestemmelser 20
10. Gennemførelse 25

1. **INDLEDNING**

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1785 af 24. april 2024 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) og Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 15. juli 2024. Den trådte i kraft den 4. august 2024.

I henhold til artikel 4 i direktiv (EU) 2024/1785 skal medlemsstaterne senest den 1. juli 2026 sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme nævnte direktiv. De skal straks meddele Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser. Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen teksten til de vigtigste bestemmelser i national ret, som er vedtaget på de områder, der er omfattet af dette direktiv, herunder en sammenligningstabel, der viser, hvordan disse bestemmelser svarer til direktivets bestemmelser.

Den uformelle konsoliderede tekst til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner og emissioner fra husdyropdræt (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) findes i EUR-Lex.

Med henblik på at hjælpe medlemsstaterne og interessenterne med at omsætte og gennemføre den reviderede EU-lovgivningsramme for industrielle emissioner har Kommissionen udarbejdet denne meddelelse fra Kommissionen i form af et dokument med spørgsmål og svar.

Den 10. december 2025 vedtog Kommissionen et forslag (COM(2025) 986) til direktiv om ændring af direktiv 2010/75/EU (og tre andre direktiver) med henblik på at forenkle visse krav og mindske den administrative byrde. For ikke at foregribe resultatet af lovgivningsprocessen om miljøomnibuspakken er de ændringer, der indføres med Kommissionens forslag, ikke afspejlet i dette dokument. Desuden omfatter dette dokument ikke specifikke bestemmelser, der er genstand for de ændringer, som Kommissionen har foreslået. Dokumentet ajourføres om nødvendigt, når lovgivningsprocessen vedrørende dette forslag er afsluttet.

Dette dokument har til formål at hjælpe nationale myndigheder, virksomheder og borgere med at anvende EU-lovgivningen. Det er ikke retligt bindende, da kun Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at fortolke EU-retten autoritativt.

Kommissionen vil også gentage, at en effektiv gennemførelse af EU's politikker kan styrkes betydeligt, når medlemsstaterne proaktivt søger støtte hos Kommissionen, så snart ny lovgivning træder i kraft. Med henblik herpå er der grund til at minde medlemsstaterne om den brede vifte af værktøjer og ressourcer, herunder retningslinjer, ekspertrådgivning, skræddersyede køreplaner, handlingsplaner, uddannelsesinitiativer, finansierings- og kapacitetsopbygningsprogrammer (f.eks. instrumentet for teknisk støtte), som Kommissionen tilbyder til dette formål. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af disse værktøjer og ressourcer for at sikre en gnidningsløs og vellykket gennemførelse af EU-lovgivningen.

Akronymer

BAT:	Bedste tilgængelige teknik(ker)
BAT-AEL'er:	Emissionsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik
BREF'er:	BAT-referencedokument(er)
EGV'er:	Emissionsgrænseværdier
EMS:	Miljøledelsessystem
EU-BRITE:	Det europæiske kontor for forskning i industriel omstilling og emissioner
GBR'er:	Almindelige bindende forskrifter
IEPR:	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1244 af 24. april 2024 om rapportering af miljødata fra industrianlæg og oprettelse af en portal for industrielle emissioner og om ophævelse af forordning (EF) nr. 166/2006 (»forordningen om portalen for industrielle emissioner«)
INCITE:	EU's innovationscenter for industriel omstilling og industrielle emissioner
IED:	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner og emissioner fra husdyropdræt (»direktivet om industrielle emissioner og emissioner fra husdyropdræt«)
LCP'er:	Store fyringsanlæg
SK:	Storkreaturer
UCOL:	Ensartede betingelser for driftsregler for husdyrsektoren
WWTP:	Spildevandsrensningsanlæg

2. EMISSIONSNIVEAUER

Q1. Hvilke nye bestemmelser i IED støtter de kompetente myndigheder i fastsættelsen af de strengeste opnåelige emissionsgrænseværdier i forbindelse med godkendelser? Hvad betyder det for BAT-AEL-intervallerne (emissionsniveauer forbundet med den bedste tilgængelige teknik) i BAT-konklusionerne?

Ligesom den oprindelige 2010-version af IED giver det reviderede IED fortsat de kompetente myndigheder mulighed for at anvende hele BAT-AEL-intervallet til fastsættelse af emissionsgrænseværdier (EGV'er).

I det reviderede IED fastsættes imidlertid et nyt og udtrykkeligt krav om, at de kompetente myndigheder fastsætter de strengeste opnåelige emissionsgrænseværdier med henblik på at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet som helhed (se betragtning 29 i ændringsdirektiv (EU) 2024/1785 samt den reviderede artikel 15, stk. 3, i IED).

I artikel 15, stk. 3, i IED anføres det navnlig, at »den kompetente myndighed fastsætter de strengeste, opnåelige emissionsgrænseværdier (EGV'er) ved at anvende bedste tilgængelige teknik i anlægget under hensyntagen til det fulde interval af BAT-relaterede emissionsniveauer (»BAT-AEL'er«) for at sikre, at emissionerne under normale driftsvilkår ikke ligger over BAT-AEL'erne som fastlagt i afgørelserne om BAT-konklusioner«. Disse emissionsgrænseværdier skal baseres på en vurdering foretaget af driftslederen af samtlige BAT-AEL-intervaller, hvor gennemførligheden af at opfylde den strengeste ende af hvert BAT-AEL-interval analyseres, og hvor de bedste præstationer samlet set, som det pågældende anlæg kan opnå ved anvendelse af BAT som beskrevet i BAT-konklusioner, påvises, idet der tages hensyn til mulige virkninger på tværs af medier. Som det fremgår af artikel 15, stk. 2, skal emissionsgrænseværdierne baseres på BAT, uden at der foreskrives anvendelse af en bestemt teknik eller teknologi.

For at støtte fastsættelsen af emissionsgrænseværdier i godkendelser og vedtagelsen af almindelige bindende forskrifter bør BAT-konklusionerne derfor indeholde oplysninger om de omstændigheder, der gør det muligt at opnå lavere emissionsniveauer inden for det BAT-AEL-interval, der er fastsat for kategorier af anlæg med lignende egenskaber.

Den reviderede artikel 15, stk. 3, giver også medlemsstaterne mulighed for at anvende almindelige bindende forskrifter til at fastsætte godkendelsesvilkår. Hvis de vælger at gøre dette, skal de fastsætte de strengeste emissionsgrænseværdier, der kan opnås ved anvendelse af BAT, for kategorier af anlæg med lignende egenskaber, som er relevante for fastsættelsen af de laveste emissionsniveauer, der kan opnås, under hensyntagen til hele BAT-AEL-intervallet. Medlemsstaten skal fastsætte de almindelige bindende forskrifter på grundlag af oplysningerne i BAT-konklusionerne ved at analysere gennemførligheden af at opfylde den strengeste ende af BAT-AEL-intervallerne og påvise de bedste præstationer, som disse kategorier af anlæg kan opnå ved anvendelse af BAT som beskrevet i BAT-konklusionerne.

Sammenfattende vedrører de nye bestemmelser i artikel 15, stk. 3, fastsættelsen af emissionsgrænseværdier i godkendelser eller i almindelige bindende forskrifter på grundlag af BAT-AEL'erne. BAT-konklusionerne bør indeholde oplysninger om de omstændigheder, der gør det muligt at opnå lavere emissionsniveauer inden for det BAT-AEL-interval, der er fastsat for kategorier af anlæg med lignende egenskaber.

Q2. Hvordan skal den »vurdering foretaget af driftslederen«, der er nævnt i artikel 15, stk. 3, foretages?

Som anført i Q1 skal emissionsgrænseværdierne baseres på en vurdering af samtlige BAT-AEL-intervaller foretaget af driftslederen, hvor gennemførligheden af at opfylde den strengeste ende af BAT-AEL-intervallerne analyseres, og hvor de bedste præstationer – som det specifikke anlæg, det drejer sig om, kan opnå ved anvendelse af BAT som beskrevet i BAT-konklusionerne – samlet set påvises, idet der tages hensyn til mulige virkninger på tværs af medier.

For at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed skal ovennævnte analyse og påvisning foretages ved hjælp af en integreret tilgang, dvs. ved at tage hensyn til alle forurenende stoffer, til virkninger på tværs af medier i forhold til andre forurenende stoffer og til andre miljøaspekter såsom energi-, vand- eller ressourceeffektivitet.

Q3. Finder de nye krav, der behandles i Q1, anvendelse umiddelbart efter udløbet af gennemførelsesperioden for de anlæg, der allerede er omfattet af IED?

Direktiv (EU) 2024/1785 indeholder specifikke overgangsbestemmelser for de nye krav i artikel 15, stk. 3, i IED. Navnlig for anlæg, der før den 4. august 2024 udførte aktiviteter, der allerede var omfattet af anvendelsesområdet for 2010-versionen af IED, fastsættes det i artikel 3, stk. 2, i direktiv (EU) 2024/1785, at artikel 15, stk. 3, i IED skal finde anvendelse, når deres godkendelse:

i) ajourføres inden for fire år efter offentliggørelsen af afgørelser om BAT-konklusioner, der er offentliggjort efter den 1. juli 2026 i overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, vedrørende et anlægs hovedaktivitet;

ii) udstedes efter afgørelser om BAT-konklusioner, der er offentliggjort efter den 1. juli 2026 i overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, vedrørende et anlægs hovedaktivitet;

iii) ajourføres i henhold til artikel 21, stk. 5;

iv) eller ajourføres senest den 1. september 2036, alt efter hvilken dato der kommer først.

Indtil disse datoer bør de anlæg, der er i drift, og som er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2010/75/EU i den udgave, der var gældende den 3. august 2024, overholde bestemmelserne i 2010-versionen af IED.

Se også Q48.

Q4. **Hvem fastlægger »kategorier af anlæg med lignende egenskaber« i tilfælde af almindelige bindende forskrifter? Skal disse defineres i BAT-konklusionerne?**

Anvendelse af almindelige bindende forskrifter er en mulighed, som en medlemsstat kan benytte, f.eks. til fastsættelse af emissionsgrænseværdier.

Forholdet mellem almindelige bindende forskrifter – som defineret i artikel 3, stk. 8, og omhandlet i artikel 6 – og emissionsgrænseværdier er fastsat i artikel 15, stk. 3, i det reviderede IED.

Hvis der vedtages almindelige bindende forskrifter, fastsættes de strengeste emissionsgrænseværdier, der kan opnås ved anvendelse af BAT, for kategorier af anlæg med lignende egenskaber, som er relevante for fastsættelsen af de laveste emissionsniveauer, der kan opnås, under hensyntagen til hele BAT-AEL-intervallet.

De almindelige bindende forskrifter skal fastlægges af medlemsstaten på grundlag af oplysningerne i BAT-konklusionerne, idet gennemførligheden af at opfylde den strengeste del af BAT-AEL-intervallet analyseres, og de bedste præstationer, som disse kategorier af anlæg kan opnå ved anvendelse af BAT som beskrevet i BAT-konklusionerne, påvises.

For at understøtte fastsættelsen af emissionsgrænseværdier i godkendelser og vedtagelsen af almindelige bindende forskrifter vil BAT-konklusionerne indeholde oplysninger om de omstændigheder, der gør det muligt at opnå lavere emissionsniveauer inden for det BAT-AEL-interval, der er fastsat for kategorier af anlæg med lignende egenskaber.

På grundlag af sådanne underbyggede oplysninger tilkommer det medlemsstaterne at vurdere de bedste præstationer, som disse kategorier af anlæg kan opnå ved anvendelse af BAT som beskrevet i BAT-konklusionerne, og på grundlag heraf fastsætte de strengeste emissionsgrænseværdier, der kan opnås ved anvendelse af BAT.

Hvis medlemsstaterne anvender almindelige bindende forskrifter til at fastsætte emissionsgrænseværdier, skal de »sikre, at der anvendes en integreret fremgangsmåde, og at miljøbeskyttelsesniveauet bliver lige så højt som det, der kan opnås med særlige godkendelsesvilkår for hvert anlæg« (jf. artikel 17, stk. 1, i IED), uden at foreskrive nogen teknik eller bestemt teknologi (jf. artikel 17, stk. 2, i IED).

Q5. **Kræver det reviderede IED, at emissionsgrænseværdier altid fastsættes i den nedre ende af BAT-AEL-intervallet?**

Nej. Se Q1 for yderligere oplysninger.

Q6. **Er dispensationer, der er indrømmet i henhold til artikel 15, stk. 4, i IED fra 2010, stadig gyldige?**

Ja.

I henhold til artikel 3, stk. 6, (overgangsbestemmelser) i direktiv (EU) 2024/1785 forbliver dispensationer, der er indrømmet inden den 1. juli 2026 i henhold til den tidligere artikel 15, stk. 4, i direktiv 2010/75/EU, gyldige, indtil den kompetente myndighed på ny vurderer, om dispensationerne er begrundede i henhold til artikel 15, stk. 5, i det reviderede IED.

Disse revurderinger skal foretages enten som led i revurderingen af godkendelsesvilkårene i henhold til den reviderede artikel 21 eller senest den 30. juni 2030 (dvs. inden for fire år fra den 1. juli 2026), alt efter hvilken dato der kommer først.

Q7. **Skal der fastsættes emissionsgrænseværdier i godkendelser for forurenende stoffer, for hvilke de relevante BAT-konklusioner ikke fastsætter BAT-relaterede emissionsniveauer (BAT-AEL'er)?**

Under visse omstændigheder, ja.

I henhold til artikel 14, stk. 1, litra a), skal medlemsstaterne sikre, at godkendelser indeholder emissionsgrænseværdier for:

i) forurenende stoffer, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1244 af 24. april 2024 om rapportering af miljødata fra industrianlæg og oprettelse af en portal for industrielle emissioner og om ophævelse af forordning (EF) nr. 166/2006 (»den tidligere E-PRTR-forordning«)

ii) andre forurenende stoffer, som sandsynligvis vil blive udledt fra det pågældende anlæg i betydelige mængder.

Emissionsgrænseværdierne skal tage hensyn til de forurenende stoffers art, farlighed og potentiale til at overføre forurening fra ét miljømedium til et andet, idet der tages hensyn til variationerne i dynamikken i vandstrømningen i recipient-vandområder.

Ved fastsættelse af emissionsgrænseværdier for forurenende stoffer bør den kompetente myndighed tage hensyn til alle stoffer, herunder nye problematiske stoffer, som kan udledes fra det pågældende anlæg og som kan have en betydelig indvirkning på miljøet eller menneskers sundhed. I den forbindelse bør den kompetente myndighed tage hensyn til de udledte stoffers farekarakteristika, mængde og art samt deres potentiale til at forurene miljømedier.

BAT-konklusionerne er, hvor det er relevant, referencepunktet for udvælgelsen af de stoffer, for hvilke der skal fastsættes emissionsgrænseværdier, selv om den kompetente myndighed kan være nødt til at udvælge yderligere stoffer.

EU-Domstolen præciserede i sin dom i sag C-626/22, hvilke forurenende stoffer der skal tages i betragtning ved fastsættelse af emissionsgrænseværdier i godkendelser: Med henblik på udstedelse eller revurdering af en driftsgodkendelse af et anlæg i henhold til IED skal den kompetente myndighed ud over de forurenende stoffer, der kan forudses på baggrund af arten og typen af den pågældende industrielle aktivitet, tage højde for samtlige udledte stoffer, som videnskabeligt er anerkendt som skadelige, og som kan tænkes at blive udledt fra det pågældende anlæg, herunder de stoffer, der frembringes ved denne aktivitet, og som ikke er blevet vurderet ved den oprindelige godkendelsesprocedure for dette anlæg. Desuden skal der, som Domstolen bemærkede i præmis 119 i den pågældende dom, ved revurdering af en driftsgodkendelse af et anlæg foretages en samlet vurdering, der tager hensyn til alle kilder til forurenende stoffer og deres kumulative virkning, for at sikre, at den samlede mængde af deres emissioner ikke medfører en overskridelse af grænseværdierne for luftkvaliteten som defineret i direktiv 2008/50/EF eller en anden EU-miljøkvalitetsnorm.

Selv om der ikke er fastsat BAT-AEL'er i BAT-konklusionerne, har de kompetente myndigheder derfor stadig pligt til at tage hensyn til alle forurenende stoffer, der kan forudses på baggrund af arten og typen af den pågældende industrielle aktivitet, samt til dem, som er genstand for emissioner, der er videnskabeligt anerkendt som skadelige, og som kan tænkes at blive udledt fra det pågældende anlæg, herunder de stoffer, der frembringes ved denne aktivitet, og som ikke er blevet vurderet ved den oprindelige godkendelsesprocedure for dette anlæg. Hvis det er nødvendigt, f.eks. for at sikre overholdelse af EU's miljøkvalitetsnormer, bør disse relevante forurenende stoffer være omfattet af passende emissionsgrænseværdier.

Q8. **Hvilke nye krav gælder der for beskyttelse af overfladevand, eftersom artikel 14, stk. 1, litra b), er blevet ændret i det reviderede IED og nu kræver, at godkendelsesvilkårene omfatter passende krav, der sikrer beskyttelse af overfladevand og afvandingsområder for så vidt angår indvindingssteder for drikkevand, ud over passende krav, der sikrer beskyttelse af jordbund og grundvand? Er grænseværdier for emissioner til vand tilstrækkelige?**

I artikel 14, stk. 1, litra b), præciseres det ikke, hvad der kræves for at sikre beskyttelse af overfladevand. Emissionsgrænseværdier er et eksempel på sådanne krav, men de kan suppleres med andre foranstaltninger, alt efter hvad der er relevant, navnlig hvor det er nødvendigt for at sikre overholdelse af miljøkvalitetsnormer, som fastsat i artikel 18.

3. MILJØPRÆSTATIONSNIVEAUER OG BENCHMARKS

Q9. Hvordan fungerer bindende og vejledende miljøpræstationsniveauer i praksis? Hvad er forskellen mellem benchmarks, bindende intervaller og grænseværdier? Og hvad er forholdet mellem BAT-konklusioner og godkendelser?

Som forklaret i betragtning 27 til direktiv (EU) 2024/1785 bør BAT-konklusionerne for at støtte dekarbonisering, ressourceeffektivitet og cirkulær økonomi omfatte (i) bindende miljøpræstationsniveauer, der er forbundet med BAT, (ii) vejledende miljøpræstationsniveauer, der er forbundet med ny teknik (som defineret i artikel 3, nr. 49, se Q23), og (iii) vejledende benchmarks.

Miljøpræstationsniveauerne og benchmarkene kan omfatte forbrugsniveauer, ressourceeffektivitetsniveauer og genbrugsniveauer for materialer, vand og energiressourcer samt affaldsproduktion. De er defineret i artikel 3, nr. 5a), 13a), 13aa) og 13b), i det reviderede IED.

»**Miljøpræstationsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik (BAT-AEPL'er)**« betegner den række miljøpræstationsniveauer, der opnås under normale driftsvilkår ved anvendelse af en af de bedste tilgængelige teknikker eller en kombination af de bedste tilgængelige teknikker som beskrevet i BAT-konklusionerne.

BAT-AEPL'er kan fastsættes for enkelte processer, der har lignende karakteristika (såsom energibærere, råmaterialer, produktionsenheder og færdigprodukter), og en høj grad af ensartethed i hele EU i tilfælde, hvor de data, der er stillet til rådighed i forbindelse med den informationsudveksling, der understøtter fastlæggelsen af BAT, er tilstrækkeligt robuste.

I andre tilfælde, hvor der mangler sådanne tilstrækkeligt robuste oplysninger, og hvor miljøpræstationerne i høj grad afhænger af processernes særlige forhold, bør BAT-konklusionerne indeholde benchmarks.

»**Benchmarks**« betegner den vejledende række miljøpræstationsniveauer, der er forbundet med den bedste tilgængelige teknik, og som skal anvendes som reference i miljøledelsessystemet. (Se Q10 for nærmere oplysninger om forskellen mellem BAT-AEPL'er og benchmarks)

Hvordan miljøpræstationsniveauer, der er forbundet med BAT (BAT-AEPL'er), skal anvendes til at fastsætte godkendelsesvilkår, fremgår af artikel 15, stk. 4, i det reviderede IED. For normale driftsbetingelser som fastlagt i BAT-konklusionerne kræves det, at de kompetente myndigheder fastsætter følgende (jf. dog artikel 9, stk. 2):

— **bindende intervaller for miljøpræstationer, der ikke må overskrides** i én eller flere perioder

— **grænseværdier for miljøpræstationer vedrørende vand,** under hensyntagen til eventuelle virkninger på tværs af medier, **der ikke må overskrides** i én eller flere perioder, og som ikke er mindre strenge end de bindende intervaller

— **vejledende miljøpræstationsniveauer for affald og andre ressourcer end vand**, som ikke er mindre strenge end de bindende intervaller.

Ved fastsættelse af **godkendelsesvilkår for vand** bør den kompetente myndighed derfor anvende det bindende BAT-AEPL-interval som grundlag for at fastsætte en bindende grænseværdi for miljøpræstationer i godkendelsen (for normale driftsbetingelser) inden for det bindende interval.

Ved fastsættelse af **godkendelsesvilkår for affald og andre ressourcer end vand** bør den kompetente myndighed anvende det bindende BAT-AEPL-interval som grundlag for at fastsætte et bindende interval i godkendelsen og et vejledende miljøpræstationsniveau inden for dette interval (for normale driftsbetingelser).

De kompetente myndigheder kan i godkendelsen fastsætte bindende intervaller (for vand, affald og andre ressourcer end vand) og grænseværdier (for vand) og/eller vejledende miljøpræstationsniveauer (for affald og andre ressourcer end vand), som er strengere end de BAT-AEPL-intervaller, der er fastlagt i BAT-konklusionerne. Dette er fastsat i artikel 14, stk. 4, i IED, hvorefter den kompetente myndighed, jf. dog artikel 18, kan fastsætte strengere godkendelsesvilkår end dem, der kan opnås ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik som beskrevet i BAT-konklusionerne.

Illustrativt eksempel 1 — BAT-konklusioner om vandforbrug:

	Enhed	Eksempel 1a	Eksempel 1b	Eksempel 1c	Eksempel 1d
BAT-AEPL	m^3/t (årsgennemsnit)	10-32			
Godkendelse — bindende grænseværdi for miljøpræstationer		32	25	10	7*

De kompetente myndigheder er ansvarlige for at fastsætte grænseværdien i godkendelserne fra sag til sag.

Illustrativt eksempel 2 — BAT-konklusioner for affaldsmængde, der sendes væk fra anlægget:

	Enhed	Eksempel 2a	Eksempel 2b	Eksempel 2c	Eksempel 2d
BAT-AEPL	kg/enhed	3-9			
Godkendelse — bindende interval		3-9	5-9	3-6	2*-6
Godkendelse — vejledende miljøpræstations–niveau		5	5	4	3

De kompetente myndigheder er ansvarlige for at træffe afgørelse om det bindende interval og det vejledende miljøpræstationsniveau i godkendelserne fra sag til sag.

* Illustrativt eksempel på et tilfælde, hvor den kompetente myndighed fastsætter en strengere bindende grænseværdi (eksempel 1) eller et strengere interval (eksempel 2) end BAT-AEPL'en i godkendelsen.

Q10. **Hvad er konkret forskellen på benchmarks og BAT-AEPL'er?**

Se forklaringerne i Q9.

Et benchmark og en BAT-AEPL kan omfatte den samme målte parameter (f.eks. forbrug af et bestemt råmateriale), men de adskiller sig på to måder: hvordan de fastsættes, og hvilke retlige konsekvenser de har.

Fastsættelse

Som nævnt i betragtning 27:

— Hvis de data, der stilles til rådighed i forbindelse med udvekslingen af oplysninger med henblik på fastlæggelse af BAT, er tilstrækkeligt robuste for individuelle processer, der både har lignende egenskaber (såsom energibærere, råmaterialer, produktionsenheder og slutprodukter) og en høj grad af ensartethed i hele EU, bør BAT-konklusionerne omfatte BAT-AEPL'er.

— Hvis dataene ikke er tilstrækkeligt robuste for individuelle processer, og miljøpræstationerne varierer betydeligt afhængigt af særlige forhold ved processerne, bør BAT-konklusionerne indeholde benchmarks.

Retlige konsekvenser

En BAT-AEPL skal afspejles i godkendelsen, men et benchmark skal afspejles i EMS'et og ikke i godkendelsen (se Q9).

— Driftsledere skal tage hensyn til benchmarks ved fastsættelsen af mål og præstationsindikatorer i EMS'et. Det betyder, at driftsledere skal tage dem i betragtning, selv om de i begrundede tilfælde kan afvige fra dem.

— Mål og præstationsindikatorer gør det muligt at evaluere og følge anlæggets præstation over tid.

— Hvis et anlæg overskrider et mål eller en præstationsindikator, betyder det ikke, at anlægget ikke overholder IED, men det betyder, at driftslederen skal vurdere overskridelsen og det eventuelle behov for korrigerende foranstaltninger med henblik på at nå dem.

— Tilsvarende betyder det ikke, at anlægget ikke overholder IED, hvis et vejledende miljøpræstationsniveau i godkendelsen (se Q9) vedrørende affald og ressourcer bortset fra vand overskrides.

— Hvis et anlæg derimod overskrider de bindende intervaller eller grænseværdier for præstationer vedrørende vand, der er fastsat i godkendelsen, betyder det, at anlægget ikke overholder IED.

Q11. **Hvis BAT-konklusionerne ikke fastsætter nogen BAT-AEPL'er, bør de kompetente myndigheder da i godkendelser fastsætte bindende intervaller for miljøpræstationer, grænseværdier for miljøpræstationer vedrørende vand og vejledende miljøpræstationsniveauer vedrørende affald og ressourcer bortset fra vand?**

Hvis BAT-konklusionerne ikke fastsætter nogen BAT-AEPL'er, behøver de kompetente myndigheder ikke at anvende artikel 15, stk. 4, fordi der ikke er nogen BAT-AEPL'er, som de kan bruge som grundlag for miljøpræstationsniveauer eller grænseværdier.

Medlemsstaterne skal dog stadig træffe foranstaltninger for at sikre, at anlæggenes drift anvender materialeressourcer og vand effektivt, herunder gennem genbrug (artikel 11, litra fa)).

De kan gøre dette ved i godkendelsen at fastsætte bindende intervaller, grænseværdier eller vejledende niveauer for miljøpræstationer.

Q12. **Skal BAT-konklusioner indeholde BAT-AEPL'er?**

Det fremgår af betragtning 27, at i tilfælde, hvor de data, der stilles til rådighed i forbindelse med udvekslingen af oplysninger til støtte for fastlæggelsen af BAT, er tilstrækkeligt robuste for individuelle processer, der har lignende egenskaber (såsom energibærere, råmaterialer, produktionsenheder og slutprodukter) og en høj grad af ensartethed i hele EU, bør BAT-konklusionerne omfatte (i) bindende miljøpræstationsniveauer, der er forbundet med BAT, og (ii) vejledende miljøpræstationsniveauer, der er forbundet med nye teknikker.

Hvis disse betingelser ikke er opfyldt — f.eks. fordi miljøpræstationerne i høj grad afhænger af særlige forhold ved processerne — kan BAT-konklusioner ikke omfatte BAT-AEPL'er. I så fald bør BAT-konklusioner indeholde benchmarks (dvs. et vejledende interval for miljøpræstationsniveauer, der er forbundet med BAT, jf. definitionen i artikel 3, nr. 13b)).

Q13. **Ville det være tilstrækkeligt kun at fastsætte EPLV'er for vand som et godkendelsesvilkår, eftersom artikel 14, stk. 1, litra aa), kræver, at godkendelser omfatter grænseværdier for miljøpræstationer (EPLV'er) »i overensstemmelse med artikel 15, stk. 4«, og artikel 15, stk. 4, kun henviser til EPLV'er for vand (og til bindende intervaller og vejledende værdier vedrørende affald og ressourcer bortset fra vand)?**

Nej, det er ikke tilstrækkeligt kun at fastsætte EPLV'er for vand som et godkendelsesvilkår.

I henhold til artikel 14, stk. 1, litra aa), skal medlemsstaterne sikre, at godkendelsen som minimum omfatter visse foranstaltninger, herunder *»grænseværdier for miljøpræstationer i overensstemmelse med artikel 15, stk. 4«*. Ud over EPLV'er for vand kræves det imidlertid i henhold til artikel 15, stk. 4, at den kompetente myndighed for normale driftsbetingelser fastsætter bindende intervaller for miljøpræstationer og vejledende miljøpræstationsniveauer vedrørende affald og ressourcer bortset fra vand, som ikke må overskrides i en eller flere perioder, som fastsat i BAT-konklusionerne.

Hvis BAT-konklusionerne ikke fastsætter nogen BAT-AEPL'er for vand, se Q11.

4. MILJØLEDELSESSYSTEM (EMS)

Q14. **Skal miljøledelsessystemet medtages i godkendelsen?**

Nej.

I henhold til artikel 14, stk. 1, litra ba), i det reviderede IED skal medlemsstaterne sikre, at godkendelserne indeholder krav om fastlæggelse af miljøledelsessystemets karakteristika, dvs. de centrale elementer, som et miljøledelsessystem skal indeholde. Denne bestemmelse kræver dog ikke, at miljøledelsessystemet som sådant indgår i godkendelsen, eller at miljøledelsessystemet skal udarbejdes, før godkendelsen kan meddeles.

Q15. **Udløser det nye krav om et miljøledelsessystem (artikel 14a) en ajourføring af allerede meddelte godkendelser?**

Nej.

I henhold til artikel 14a i det reviderede IED skal medlemsstaterne kræve, at der udvikles og indføres et miljøledelsessystem for anlæg, der falder ind under anvendelsesområdet for kapitel II i IED.

I henhold til artikel 14, stk. 1, litra ba), i nævnte direktiv skal godkendelser indeholde krav om fastlæggelse af miljøledelsessystemets karakteristika, herunder de elementer, der er opført i BAT-konklusionerne.

Artikel 3, stk. 2, i direktiv (EU) 2024/1785 (overgangsbestemmelser) vedrører:

1) anlæg, der udfører aktiviteter omhandlet i bilag I, som er omfattet af direktivets anvendelsesområde inden den 4. august 2024, og som er i drift og har opnået godkendelse inden den 1. juli 2026

2) anlæg, for hvilke driftslederne har indgivet en fuldstændig ansøgning om en godkendelse inden den 1. juli 2026, forudsat at disse anlæg sættes i drift senest den 1. juli 2027.

I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne sikre, at en godkendelse indeholder krav om fastlæggelse af miljøledelsessystemets karakteristika, når godkendelsen meddeles eller ajourføres i henhold til artikel 20, stk. 2, eller artikel 21, stk. 5, eller når den ajourføres senest fire år efter offentliggørelsen af afgørelser om BAT-konklusioner, der er offentliggjort efter den 1. juli 2026, og som vedrører et anlægs hovedaktivitet, eller senest den 1. september 2036, alt efter hvilken dato der er tidligst.

Dette betyder, at de kompetente myndigheder skal sikre, at godkendelser i henhold til IED, der er omfattet af artikel 3, stk. 2, i direktiv (EU) 2024/1785, indeholder krav om fastlæggelse af miljøledelsessystemets karakteristika, herunder de elementer, der er opført i BAT-konklusionerne, når den første af disse udløsende begivenheder indtræffer:

i) når en ny godkendelse meddeles i henhold til artikel 20, stk. 2, eller artikel 21, stk. 5;

ii) når en eksisterende godkendelse ajourføres i henhold til artikel 20, stk. 2, eller artikel 21, stk. 5;

iii) når en eksisterende godkendelse ajourføres inden for fire år efter offentliggørelsen af afgørelser om BAT-konklusioner, der vedrører et anlægs hovedaktivitet, og som er offentliggjort efter den 1. juli 2026;

iv) senest den 1. september 2036.

Den kompetente myndigheds forpligtelse til i godkendelsen at medtage passende krav til fastlæggelse af et miljøledelsessystems karakteristika (artikel 14, stk. 1, litra ba), i IED) bør adskilles fra forpligtelsen til at udvikle og indføre et miljøledelsessystem (artikel 14a i IED).

Q16. **Skal miljøledelsessystemet være et EMAS- eller ISO 14001-miljøledelsessystem?**

Nej.

Der kan dog henvises direkte til miljøledelsessystemer, der er udviklet i henhold til EMAS eller ISO 14001.

Q17. **Hvad bør BAT-konklusioner indeholde med hensyn til miljøledelsessystemet?**

I artikel 14a i IED fastsættes det, at miljøledelsessystemet skal være i overensstemmelse med de relevante BAT-konklusioner, som fastlægger de aspekter, der skal omfattes af miljøledelsessystemet.

BAT-konklusioner bør derfor indeholde de aspekter, der skal omfattes af miljøledelsessystemet for de berørte anlæg. Selv om de elementer, der er opført i artikel 14a, finder anvendelse på alle anlæg, der er omfattet af kapitel II i IED (Bestemmelser for aktiviteter opført i bilag I til IED), kan miljøledelsessystemet for en bestemt sektor nemlig skulle tage hensyn til sektorspecifikke elementer såsom benchmarks.

5. INDIREKTE UDLEDNINGER TIL VAND

Q18. Skal der fastsættes emissionsgrænseværdier i godkendelser for indirekte udledninger til vand? Og i givet fald hvordan?

Ja, de kompetente myndigheder skal fastsætte emissionsgrænseværdier (EGV'er) i godkendelser for indirekte udledninger til vand på det punkt, hvor emissionerne forlader anlægget, uanset om de relevante BAT-konklusioner indeholder BAT-AEL'er for indirekte udledninger.

For indirekte udledninger af forurenende stoffer til vand fastsættes det i artikel 15, stk. 1, i det reviderede IED, at der ved fastsættelsen af emissionsgrænseværdierne for det pågældende anlæg kan tages hensyn til effekten af et spildevandsrensningsanlæg uden for anlægget, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

— Hensyntagen til spildevandsrensningsanlæggets virkning må ikke føre til højere forureningsniveauer i miljøet.

— Der skal garanteres et tilsvarende niveau for beskyttelse af miljøet som helhed.

— Driftslederen skal i samråd med driftslederen for spildevandsrensningsanlægget sikre, at de indirekte udledninger ikke bringer overholdelsen af bestemmelserne i godkendelsen til spildevandsrensningsanlægget i henhold til IED eller den særlige godkendelse i henhold til direktiv 91/271/EØF i fare.

— Driftslederen skal også sikre, at alle følgende krav er opfyldt:

  a) De udledte forurenende stoffer hindrer ikke driften af spildevandsrensningsanlægget eller kapaciteten til at genvinde ressourcer fra spildevandsrensningsstrømmen.

  b) De udledte forurenende stoffer skader ikke sundheden hos de ansatte, der arbejder i kloaknet og spildevandsrensningsanlæg.

  c) Spildevandsrensningsanlægget er udformet og udstyret til at reducere de udledte forurenende stoffer.

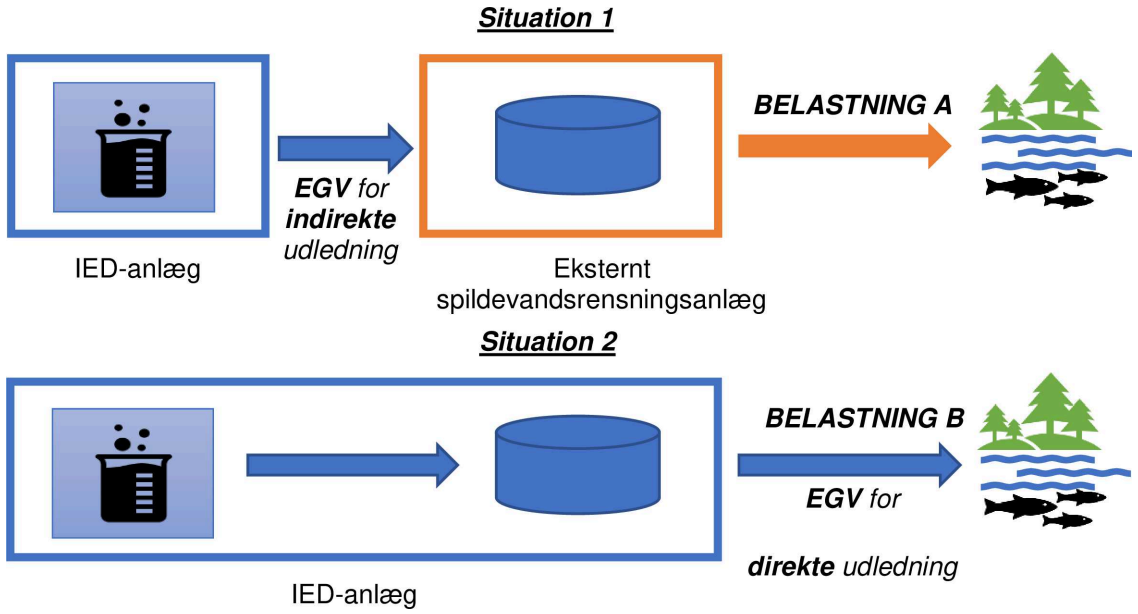
  d) Den samlede belastning fra de pågældende forurenende stoffer, der i sidste ende udledes til vand, øges ikke i forhold til en situation, hvor emissionerne fra det pågældende anlæg fortsat lå under emissionsgrænseværdierne for direkte udledning fastsat i henhold til stk. 3 i artikel 15, i IED, uden at dette berører strengere foranstaltninger i henhold til artikel 18 i IED.

Navnlig skal emissionsgrænseværdierne for indirekte udledninger, som nævnt i litra d) ovenfor, garantere, at den samlede belastning af de pågældende forurenende stoffer, der i sidste ende udledes til vandet (efter behandling i spildevandsrensningsanlægget uden for anlægget), er mindre end eller lig med den belastning, der ville blive udledt direkte til vand, hvis anlægget havde sit eget spildevandsrensningsanlæg, som overholdt BAT-AEL'erne for direkte udledninger.

Derfor skal to emissionsbelastninger sammenlignes for hvert af de pågældende forurenende stoffer:

1) Forureningsbelastning A (udtrykt i masse pr. tidsenhed), der forlader spildevandsrensningsanlægget (WWTP) uden for anlægget: Emissionsgrænseværdien for indirekte udledning fra IED-anlægget kan fastsættes over BAT-AEL-intervallet for direkte udledning. Der tages hensyn til den kumulative forureningsbelastning fra forskellige kilder og til effektiviteten af spildevandsrensningsanlægget uden for anlægget.

2) Forureningsbelastning B (udtrykt i masse pr. tidsenhed) er den forureningsbelastning, der ville blive genereret af det anlæg, der er omfattet af IED, hvis det havde sit eget spildevandsrensningsanlæg: Emissionsgrænseværdien for direkte udledninger (i koncentration) fastsættes inden for BAT-AEL-intervallet for direkte udledninger, idet der også tages hensyn til bestemmelserne i artikel 15, stk. 3.

Belastning A skal være mindre end eller lig med belastning B for hvert af de pågældende forurenende stoffer.

Hvis flere vandige spildevandsstrømme blandes sammen, inden de udledes til miljøet, skal virkningen af en eventuel fortynding medregnes, inden emissionsgrænseværdien for indirekte udledning fastsættes på grundlag af BAT-AEL-intervallet for direkte udledninger i en godkendelse meddelt i henhold til direktiv 2010/75/EU.

Der skal rettes særlig opmærksomhed mod indirekte udledninger af forurenende stoffer, som kræver særlige rensningsteknikker, der ikke nødvendigvis anvendes på et rensningsanlæg for byspildevand.

6. INNOVATION

Q19. Omfatter aktiviteterne i EU's innovationscenter for industriel omstilling og emissioner (INCITE) husdyrsektoren?

Ja. Som nævnt i betragtning 40 i direktiv (EU) 2024/1785 er det, uden at foreskrive anvendelsen af en bestemt teknik eller specifik teknologi, hensigtsmæssigt f.eks. at oprette et særligt center til støtte for innovation ved at indsamle og analysere oplysninger om nye teknikker, som er relevante for aktiviteter, der er omfattet af nævnte direktiv, herunder opdræt af fjerkræ og svin, samt til at karakterisere deres udviklingsniveau fra forskning til udbredelse ved hjælp af skalaen for teknologisk modenhed (»TRL«-skalaen) og vurdere disse teknikkers miljøpræstationsniveau under hensyntagen til eventuelle begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af data og disses robusthed.

Q20. Hvordan er forholdet mellem INCITE's rolle og fleksibiliteten med hensyn til test af nye teknikker som fastsat i artikel 27b i IED?

Selv om der ikke er nogen udtrykkelig forbindelse mellem artikel 27a (INCITE) og artikel 27b (test af nye teknikker) i IED, forventes det, at oplysninger om de nye teknikker, der testes i overensstemmelse med artikel 27b, meddeles INCITE af driftslederne, teknologileverandøren eller medlemsstaten, herunder testresultaterne (hvis testen er tilfredsstillende).

Q21. Hvad er forholdet mellem artikel 27 om nye teknikker og artikel 72, stk. 1, i IED om medlemsstaternes indberetning?

Artikel 72, stk. 1, henviser til medlemsstaternes indberetning om aspekter såsom de fremskridt, der er gjort med hensyn til udvikling og anvendelse af nye teknikker i overensstemmelse med artikel 27.

I overensstemmelse med artikel 72, stk. 2, vil Kommissionen revidere Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1135 af 10. august 2018 om den type informationer, der skal stilles til rådighed af medlemsstaterne, samt i hvilken form og med hvilke tidsintervaller, der skal indberettes, og den vil medtage oplysninger om anvendelsen af artikel 27.

Q22. **Kræver artikel 27b i IED, at nye teknikker er opført i BAT-konklusionerne, for at fleksibiliteten kan indrømmes?**

Nej. Artikel 27b indeholder ingen henvisning til BAT-konklusionerne.

Fleksibiliteten kan indrømmes for test af enhver teknik, der opfylder definitionen af »en ny teknik« som angivet i artikel 3, stk. 14, i IED: »en ny teknik til en industriel aktivitet, der kan medføre enten et generelt højere niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet eller mindst samme niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet og større omkostningsbesparelser i forhold til de eksisterende bedste tilgængelige teknikker, hvis den udvikles forretningsmæssigt«.

Q23. **Hvad er forskellen mellem den fleksibilitet, der er omtalt i artikel 27b og den, der omtales i artikel 27c i IED?**

Artikel 27b har til formål at fremme test af nye teknikker ved at give mulighed for en periode (op til 30 måneder), hvor de emissionsgrænseværdier og miljøpræstationsgrænseværdier (eller bindende intervaller), der anvendes på anlægget, kan være højere end de niveauer, der er fastsat i BAT-konklusionerne. Denne periode gør det muligt at fastslå, om den testede teknik kan opnå den forventede miljøpræstation på en omkostningseffektiv måde. Når denne periode er udløbet, skal de emissionsniveauer eller miljøpræstationsniveauer, der er fastsat i BAT-konklusionerne, overholdes. **Denne fleksibilitet kan anvendes når som helst og er ikke knyttet til ajourføringen af godkendelsen efter offentliggørelsen af BAT-konklusioner.**

Artikel 27c har til formål at fremme anvendelsen af nye teknikker, der er identificeret i BAT-konklusionerne. **Denne fleksibilitet kan kun anvendes, når emissionsniveauer, der er forbundet med nye teknikker (ET-AEL'er) (som defineret i artikel 3, nr. 48)), eller vejledende miljøpræstationsværdier, der er forbundet med nye teknikker (som defineret i artikel 3, nr. 49)), indgår i BAT-konklusionerne.** Denne fleksibilitet i henhold til artikel 27c er en undtagelse fra artikel 21, stk. 3, dvs. revurderingen, ajourføringen og overholdelsen af godkendelsesvilkårene senest fire år efter offentliggørelsen af BAT-konklusionerne. Hvis en driftsleder beslutter at anvende denne fleksibilitet og anvende en ny teknik, der er opført i BAT-konklusionerne, kan anlægget **få yderligere tid** til at overholde de ajourførte godkendelsesvilkår (**op til yderligere to år, dvs. seks år i alt**). Emissionsgrænseværdierne ved udgangen af denne periode må ikke overstige de emissionsniveauer, der er forbundet med den nye teknik, og som er fastsat i BAT-konklusionerne.

Artikel 27c giver også den kompetente myndighed mulighed for i godkendelser at fastsætte vejledende præstationsværdier, der er forbundet med de relevante nye teknikker, i stedet for bindende miljøpræstationsintervaller og/eller præstationsgrænseværdier, der er forbundet med BAT.

Der er derfor forskel på formålene (artikel 27b giver fleksibilitet med hensyn til test, og artikel 27c giver fleksibilitet med hensyn til gennemførelse af nye teknikker som identificeret i BAT-konklusionerne) og forskel på rammerne (artikel 27b er ikke knyttet til offentliggørelsen af BAT-konklusioner, og artikel 27c er betinget af, at en given ny teknik er identificeret i BAT-konklusionerne).

Den logiske levetid for en given ny teknik vil være, at denne teknik:

1) testes, eventuelt ved anvendelse af fleksibiliteten i artikel 27b

2) indberettes til EU's INCITE (se Q20)

3) medtages i BAT-konklusionerne med tilhørende emissionsniveauer efter analysen foretaget af den tekniske arbejdsgruppe ([1])

4) tages i brug, eventuelt ved anvendelse af fleksibiliteten i artikel 27c.

Nye teknikker, der testes og viser sig at være effektive, kan dog tages i brug, selv om de ikke er medtaget i BAT-konklusionerne, hvis de ikke bringer overholdelsen af de BAT-AEL'er, der er fastsat i BAT-konklusionerne, i fare.

([1]) Teknisk arbejdsgruppe med ansvar for at revidere eller udarbejde BAT-referencedokumentet (BREF).

Q24. **Finder artikel 15, stk. 3, i IED anvendelse på fastsættelsen af emissionsgrænseværdier baseret på ET-AEL'er?**

Artikel 15, stk. 3, henviser kun til emissionsniveauer, der er forbundet med BAT (BAT-AEL'er), og ikke til emissionsniveauer, der er forbundet med nye teknikker (ET-AEL'er), som omhandlet i artikel 27c i IED. Der er tale om to forskellige begreber.

I henhold til artikel 15, stk. 3, skal den kompetente myndighed fastsætte de strengeste opnåelige emissionsgrænseværdier ved anvendelse af BAT på anlægget under hensyntagen til hele intervallet af BAT-AEL'er. Der gælder ikke et sådant krav for den kompetente myndighed ved fastsættelse af emissionsgrænseværdier, der finder anvendelse på nye teknikker og er baseret på ET-AEL'er. Den kompetente myndighed kan beslutte at fastsætte dem på et hvilket som helst niveau inden for ET-AEL-intervallerne, herunder i den strengeste ende af ET-AEL-intervallerne, som fastsat i BAT-konklusionerne.

Q25. **Vedrører muligheden for at forlænge den frist, der gælder for at bringe et anlæg i overensstemmelse med dets ajourførte godkendelsesvilkår, til i alt højst otte år (en fleksibilitet, der er fastsat i artikel 27e i IED for at muliggøre gennemførelse af en gennemgribende industriel omstilling), kun gennemførelsen af en specifik BAT, som er knyttet til aspekter af gennemgribende industriel omstilling? Eller finder den anvendelse på BAT-konklusionerne i deres helhed?**

Den yderligere tid til at gennemføre en gennemgribende industriel omstilling vedrører overholdelse af de ajourførte godkendelsesvilkår, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, dvs. efter offentliggørelsen af BAT-konklusionerne vedrørende anlæggets hovedaktivitet, og ikke specifikke vilkår i godkendelsen.

Bemærk, at det er op til den kompetente myndighed at indrømme denne yderligere tid og at beslutte, hvilke vilkår der gælder for anlægget på hvilket tidspunkt. Den kompetente myndighed kan beslutte, at visse elementer i de relevante BAT-konklusioner finder anvendelse inden udløbet af den indrømmede forlængelse.

Q26. **Skal gennemgribende industriel omstilling være identificeret i BAT-konklusionerne, for at fleksibiliteten i artikel 27e kan finde anvendelse?**

Nej.

I artikel 3, nr. 9a), i det reviderede IED defineres »gennemgribende industriel omstilling« som industrielle driftsledere indførelse af ny teknik eller bedste tilgængelige teknik, der indebærer en større ændring af hele eller en del af et anlægs konstruktion eller teknologi eller udskiftning af et eksisterende anlæg med et nyt anlæg, som muliggør en ekstremt betydelig reduktion af drivhusgasemissionerne i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet og optimerer de miljømæssige sidegevinster, i det mindste til de niveauer, der kan opnås ved hjælp af teknikker, der er udpeget i de gældende BAT-konklusioner, under hensyntagen til virkninger på tværs af medier.

I betragtning 30 til direktiv (EU) 2024/1785 anføres det, at BAT-konklusioner bør indkredse nye teknikker og den bedste tilgængelige teknik, som industrielle driftsledere kan anvende for at omstille anlæg til at være i overensstemmelse med EU's mål om en bæredygtig, ren, cirkulær og klimaneutral økonomi.

De kompetente myndigheder bør have mulighed for at give industrielle driftsledere tilstrækkelig tid til at gennemføre en gennemgribende industriel omstilling, der kræver betydelige investeringer ved hjælp af BAT eller ny teknik, som indebærer en større ændring af konstruktion eller teknologi, eller til at erstatte et eksisterende anlæg, som beskrevet i BAT-konklusionerne og fastsat i en omstillingsplan.

BAT-konklusionerne bør derfor indeholde oplysninger om BAT eller ny teknik, der muliggør en gennemgribende industriel omstilling. Dette betyder dog ikke, at fleksibiliteten i artikel 27e kun kan anvendes i sådanne tilfælde.

Hvis en driftsleder ansøger om fleksibilitet til at indføre en teknik, der ikke er beskrevet i BAT-konklusionerne, er den kompetente myndighed ansvarlig for at verificere, at teknikken opfylder definitionen i artikel 3, nr. 9a), i IED. Det betyder, at det skal være en teknik, der:

— er en ny teknik eller den bedste tilgængelige teknik

— indebærer en større ændring af hele eller en del af et anlægs konstruktion eller teknologi eller indebærer udskiftning af et eksisterende anlæg med et nyt anlæg

— muliggør en ekstremt betydelig reduktion af drivhusgasemissionerne i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet og optimerer de miljømæssige sidegevinster, i det mindste til de niveauer, der kan opnås ved hjælp af teknikker, der er udpeget i de gældende BAT-konklusioner, under hensyntagen til virkninger på tværs af medier.

Q27. **Kan den kompetente myndighed i tilfælde af en gennemgribende industriel omstilling som fastsat i artikel 27e til enhver tid forlænge den periode, hvor anlægget ikke behøver at overholde de ajourførte godkendelsesvilkår?**

Nej.

Artikel 27e giver driftsledere mere tid til at overholde de ajourførte godkendelsesvilkår, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3.

I artikel 21, stk. 3, fastsættes det, at den kompetente myndighed inden for fire år efter offentliggørelsen af BAT-konklusioner vedrørende anlæggets hovedaktivitet skal sikre:

a) at alle godkendelsesvilkårene for det pågældende anlæg tages op til fornyet vurdering (og ajourføres om nødvendigt)

b) at anlægget overholder disse godkendelsesvilkår.

Artikel 27e vedrører derfor den fireårige periode efter offentliggørelsen af BAT-konklusioner vedrørende anlæggets hovedaktivitet, som kan forlænges til højst otte år på de betingelser, der er anført i artikel 27e.

Det betyder, at når denne otteårige periode er udløbet, kan fravigelsen ikke længere anvendes.

Q28. **Er medlemsstaterne forpligtet til at gennemføre INCITE's »resultater« (artikel 27 og 27a i IED)?**

Nej.

Artikel 27 om ny teknik fandtes allerede i IED fra 2010. Den blev ændret i det reviderede IED og henviser nu specifikt til (i) teknikker, der er identificeret i BAT-konklusionerne, (ii) BREF-dokumenter og (iii) INCITE's resultater.

Med bestemmelsen opfordres medlemsstaterne til, »hvor det er relevant at fremme udvikling og anvendelse af ny teknik, navnlig når denne teknik er identificeret i BAT-konklusionerne eller BAT-referencedokumenterne eller af innovationscentret for industriel omstilling og emissioner som omhandlet i artikel 27a«.

Formålet med den reviderede artikel 27 er således at henlede opmærksomheden på de innovative teknikker, der er identificeret af INCITE eller medtaget i BAT-konklusionerne eller i BAT-referencedokumenter.

Det er op til hver enkelt medlemsstat at tilskynde til udvikling og udbredelse af ny teknik, som det allerede var tilfældet i henhold til IED fra 2010. De kan gøre dette gennem finansielle instrumenter, kommunikationsværktøjer osv.

Q29. **Hvad er forskellen på »ny teknik«, »transformative teknikker« og »innovative teknikker«, sådan som de anvendes i artikel 27a om INCITE?**

I henhold til artikel 27a skal INCITE indsamle og analysere oplysninger om innovative teknikker, herunder ny teknik og transformative teknikker.

Der findes en retlig definition af »ny teknik« i artikel 3, nr. 14), i det reviderede IED. Det er »en ny teknik til en industriel aktivitet, der kan medføre enten et generelt højere niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet eller mindst samme niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet og større omkostningsbesparelser i forhold til de eksisterende bedste tilgængelige teknikker, hvis den udvikles forretningsmæssigt«. Det betyder, at ny teknik er teknik, der endnu ikke er udviklet forretningsmæssigt.

Der findes ingen definition af »transformativ teknik« i det reviderede IED, men transformative teknikker kan knyttes til definitionen af »gennemgribende industriel omstilling« i artikel 3, nr. 9a), i det reviderede IED, dvs. "indførelse […] af ny teknik eller bedste tilgængelige teknik, der indebærer en større ændring af konstruktion eller teknologi […], som muliggør en ekstremt betydelig reduktion af drivhusgasemissionerne (…).

Der findes heller ingen definition af »innovativ teknik« i det reviderede IED. Udtrykket »innovative teknikker« anvendes i forbindelse med INCITE, fordi det er bredere end »ny teknik«, dvs. INCITE kan identificere teknikker, som allerede er udviklet forretningsmæssigt eller endnu ikke er det, og som er transformative eller ikke er det.

7. REGISTRERING (FOR ANLÆG OMFATTET AF KAPITEL V »SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR ANLÆG OG AKTIVITETER, DER ANVENDER ORGANISKE OPLØSNINGSMIDLER«, ELLER KAPITEL VIA »SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR OPDRÆT AF FJERKRÆ OG SVIN«)

Q30. **I betragtning af den mulighed, der er fastsat i IED's artikel 4, stk. 1, for at indføre en registreringsordning for anlæg, der kun er omfattet af kapitel V eller kapitel VIa, er det da muligt at lade større anlæg i en given sektor være omfattet af en godkendelsesordning og mindre anlæg i samme sektor være omfattet af en registreringsordning?**

Ja.

Anvendelsen af denne mulighed for at fravige en fuldstændig godkendelsesordning er frivillig, så en medlemsstat kan beslutte enten a) ikke at gennemføre denne undtagelse i national ret eller slet ikke at anvende den eller b) at gennemføre den i national ret og anvende den modulært.

Eksempler på modulær anvendelse:

— lade alle anlæg, der er omfattet af kapitel V eller kapitel VIa, være omfattet af en registreringsordning

— lade nogle anlæg (f.eks. større anlæg) være omfattet af en godkendelsesordning og andre (f.eks. mindre anlæg) være omfattet af en registreringsordning

— fastsætte særlige betingelser, der bestemmer, hvilke aktiviteter omfattet af kapitel V eller kapitel VIa i IED der skal være omfattet af en godkendelsesbaseret ordning, og hvilke aktiviteter der skal være omfattet af en registreringsordning.

Q31. **Hvis medlemsstaterne vælger at anvende en registreringsordning, kan der i så fald udarbejdes og anvendes almindelige bindende forskrifter?**

Ja.

I IED's artikel 3, nr. 8), forstås ved »almindelige bindende forskrifter« »emissionsgrænseværdier eller andre vilkår, mindst på sektorniveau, og fastsat med henblik på direkte anvendelse til fastsættelse af godkendelsesvilkår«.

Mere specifikt med hensyn til kapitel VIa (»Særlige bestemmelser for opdræt af fjerkræ og svin«) gør, som anført i betragtning 44 til direktiv (EU) 2024/1785, det store antal anlæg til opdræt af fjerkræ og svin, der bør være omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2010/75/EU, og den relative enkelhed af disse anlægs processer og emissioner det hensigtsmæssigt at fastsætte specifikke administrative procedurer, som er tilpasset sektoren, for udstedelse af godkendelser og for driften af de pågældende aktiviteter. Dette berører ikke krav vedrørende information til offentligheden og offentlig deltagelse, overvågning og overholdelse. Dette ville gøre det muligt at registrere landbrugsbedrifter og vedtage almindelige bindende forskrifter på nationalt plan i stedet for at udstede individuelle godkendelser til landbrugsbedrifter. Medlemsstaterne bør sikre, at almindelige bindende forskrifter og registreringsprocedurer sikrer et højt miljøbeskyttelsesniveau svarende til det, der kan opnås med individuelle godkendelsesvilkår.

I IED's artikel 3, nr. 12a), defineres »driftsregler« som »de regler, som indgår i godkendelser eller almindelige bindende forskrifter for udførelsen af de aktiviteter, der er omhandlet i bilag Ia, og som fastsætter emissionsgrænseværdierne, grænseværdierne for miljøpræstationer, dertil knyttede overvågningskrav og, hvor det er relevant, spredningspraksis, praksis for forebyggelse og afhjælpning af forurening, ernæringsmæssig styring, fodertilberedning, opstaldning, håndtering af husdyrgødning, herunder indsamling, opbevaring, forarbejdning og spredning af husdyrgødning, samt opbevaring af døde dyr, og som er forenelige med anvendelsen af den bedste tilgængelige teknik«.

I henhold til artikel 70c (»Godkendelser og registreringer«) kan medlemsstaterne i de almindelige bindende forskrifter, der er omhandlet i artikel 6 (»Almindelige bindende forskrifter«), medtage krav til visse kategorier af anlæg, der falder ind under anvendelsesområdet for kapitel VIa.

I det omfang almindelige bindende forskrifter vil sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau svarende til det, der kan opnås med individuelle godkendelsesvilkår, kan der derfor udarbejdes og anvendes almindelige bindende forskrifter, selv om der anvendes en registreringsordning.

Q32. **Hvad er samspillet mellem registrering af anlæg (artikel 4 og 70c i IED) og direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (»habitatdirektivet«), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF om beskyttelse af vilde fugle (»fugledirektivet«) og direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (»direktivet om miljøkonsekvensvurdering« eller »VVM-direktivet«)?**

Bestemmelserne i VVM-direktivet, habitatdirektivet og fugledirektivet skal overholdes uafhængigt af IED. Det betyder, at driften af et husdyrbrug, uanset om det er omfattet af en registrerings- eller godkendelsesordning, ikke må føre til overtrædelse af bestemmelserne i disse direktiver.

I tilfælde, hvor kompetente myndigheder som omhandlet i IED vælger en registreringsordning, hvilket så betyder, at registrering straks giver driftslederen ret til at drive anlægget til husdyropdræt, vil disse myndigheder skulle sikre, at bestemmelserne i anden relevant EU-lovgivning overholdes, før den faktiske registrering finder sted.

I tilfælde, hvor kompetente myndigheder som omhandlet i IED vælger en godkendelsesordning, kan de vælge at integrere de vurderinger, der kræves i henhold til EU-retten (f.eks. VVM-direktivet og/eller den vurdering, der kræves i henhold til habitatdirektivets artikel 6, stk. 3), i IED's godkendelsessystem.

Kommissionen har udsendt et vejledende dokument om strømlining af miljøvurderinger, der udføres i henhold til artikel 2, stk. 3, i direktivet om miljøkonsekvensvurdering.

8. OPDRÆT AF FJERKRÆ OG SVIN

Q33. **Kan medlemsstaterne fortsat anvende en godkendelsesprocedure på anlæg til opdræt af fjerkræ og svin, som er omfattet af IED fra 2010, men som ligger under de tærskler, der er fastsat i direktiv (EU) 2024/1785?**

Ja.

Artikel 70c, stk. 1, tredje afsnit, fastsætter følgende:

»Medlemsstaterne kan anvende en godkendelsesprocedure for så vidt angår intensivt opdræt af fjerkræ og svin:

a) hvor der er over 40 000 pladser til fjerkræ

b) hvor der er over 2 000 pladser til fedesvin over 30 kg eller

c) hvor der er over 750 pladser til søer.«

Dette afsnit har til formål at præcisere, at medlemsstaterne kan beslutte fortsat at anvende en godkendelsesprocedure på husdyranlæg, der allerede er omfattet af IED fra 2010.

Medlemsstaterne kan også frit anvende en godkendelsesprocedure på anlæg, der nyligt er blevet omfattet af det reviderede IED.

Se også Q30.

Q34. **Kan medlemsstaterne fortsat anvende »pladser« i stedet for storkreaturenheder (»SK«) til at fastsætte tærskler for, hvornår husdyrbrug er omfattet af IED?**

Artikel 70c, stk. 1, tredje afsnit, i IED henviser til »pladser«, mens bilag Ia til IED henviser til storkreaturer (»SK«).

Artikel 70c, stk. 1, henviser til »pladser« for klart at identificere de anlæg, der allerede er omfattet af IED fra 2010.

Medlemsstaterne skal dog anvende den SK-baserede tilgang til at fastlægge anvendelsesområdet for deres nationale foranstaltninger til gennemførelse af kapitel VIa (»Særlige bestemmelser for opdræt af fjerkræ og svin«).

I teorien kunne »pladser« anvendes til at specificere tærskler for bedrifter, der kun opdrætter én dyretype (f.eks. slagtekyllinger), da der i dette særlige tilfælde er fuld ækvivalens mellem »pladser« og SK.

Derimod kan »pladser« ikke anvendes for bedrifter, der opdrætter flere dyretyper (f.eks. avlssøer og andre svin), da det ikke giver mulighed for sammenlægning med henblik på sammenligning med de samlede tærskler udtrykt i SK i bilag Ia.

Q35. **Hvad bør medlemsstaterne tage hensyn til ved vurderingen af et økonomisk eller retligt forhold i sammenlægningsreglerne (artikel 70b)?**

Senest den 5. august 2028 offentliggør Kommissionen i samråd med medlemsstaterne og i overensstemmelse med artikel 70b, stk. 2, i IED retningslinjer for kriterierne for at anse forskellige anlæg for at være en enkelt enhed, herunder aspekter vedrørende økonomiske eller retlige forhold.

Q36. **Er driftslederen ansvarlig for spredning af affald, animalske biprodukter eller andre restprodukter (artikel 70d), når materialet overdrages til en anden part?**

Spredning af affald, animalske biprodukter eller andre restprodukter er omfattet af IED, hvis den udføres inden for et anlæg, der falder ind under anvendelsesområdet for IED. Dette gælder, selv om det spredte materiale ikke stammer fra anlægget.

For spredningsaktiviteter uden for anlæg, der falder ind under anvendelsesområdet for IED, kan anden EU-lovgivning finde anvendelse.

Q37. **Hvilken lovgivningsmæssig ramme gælder for husdyrbrug, der er omfattet af IED fra 2010 (bilag I, kategori 6.6, i IED i den udgave, der var gældende den 3. august 2024), indtil de ensartede betingelser for driftsregler for husdyrsektoren finder anvendelse?**

For nye og bestående anlæg, der i øjeblikket er omfattet af IED fra 2010, finder kravene i IED fra 2010 anvendelse, indtil det reviderede IED finder anvendelse, hvilket sker i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i direktiv (EU) 2024/1785.

Dette betyder, at medlemsstaterne for anlæg, der udfører aktiviteter omhandlet i bilag Ia til IED, skal anvende de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med direktiv (EU) 2024/1785, inden for følgende frister:

a) fire år efter ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 70i, stk. 2, i IED, hvis anlægget har en kapacitet på 600 SK eller derover

b) fem år efter ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 70i, stk. 2, i IED, hvis anlægget har en kapacitet på 400 SK eller derover

c) seks år efter ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 70i, stk. 2, i IED, for alle andre anlæg, der er omfattet af bilag Ia.

Indtil disse relevante anvendelsesdatoer skal nye og bestående anlæg, der udfører aktiviteter omhandlet i bilag Ia til IED, og som falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2010/75/EU i den udgave, der var gældende den 3. august 2024, overholde denne udgave af direktiv 2010/75/EU.

Q38. **Kan gennemførelsesfristen for de husdyrspecifikke bestemmelser i kapitel VIa udsættes indtil de udløsende begivenheder, der er anført i artikel 3, stk. 5, i direktiv (EU) 2024/1785?**

Nej. Med hensyn til gennemførelsen i national ret af den generelle retlige ramme for godkendelse eller registrering af anlæg til dyreopdræt finder artikel 4 i direktiv (EU) 2024/1785 anvendelse.

Q39. **Hvilken lovgivningsmæssig ramme gælder for bedrifter, der er omfattet af kapitel VIa, og som nyetableres efter gennemførelsesdatoen (1. juli 2026), men inden de ensartede betingelser for driftsregler for husdyrsektoren finder anvendelse?**

Anlæg til husdyropdræt, der etableres efter gennemførelsesperiodens udløb den 1. juli 2026 og før de frister, der er fastsat i artikel 3, stk. 5, i direktiv (EU) 2024/1785, er ikke forpligtet til at gennemføre de ensartede betingelser for driftsregler inden disse frister.

Disse frister er:

a) fire år efter ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 70i, stk. 2, i IED, hvis anlægget har en kapacitet på 600 SK eller derover

b) fem år efter ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 70i, stk. 2, i IED, hvis anlægget har en kapacitet på 400 SK eller derover

c) seks år efter ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 70i, stk. 2, i IED, for alle andre anlæg, der er omfattet af bilag Ia.

Hvis de anlæg til husdyropdræt, der er etableret i denne overgangsperiode, falder ind under anvendelsesområdet for den udgave af direktiv 2010/75/EU, der var gældende den 3. august 2024, skal de overholde denne udgave af direktivet, indtil de relevante frister i artikel 3, stk. 5, i direktiv (EU) 2024/1785 indtræffer.

Q40. **Finder bestemmelserne om miljøledelsessystemet, basistilstandsrapporter og miljøkvalitetsnormer (i henholdsvis artikel 14a, 22 og 18) anvendelse på anlæg, hvor der opdrættes svin og/eller fjerkræ (omfattet af kapitel VIa »Særlige bestemmelser for opdræt af fjerkræ og svin«)?**

Kravene i kapitel II i direktiv 2010/75/EU i den udgave, der var gældende den 3. august 2024, og som kun henviser til bilag I, finder fortsat anvendelse på husdyranlæg, der er godkendt under aktivitet 6.6 i bilag I i denne udgave, indtil fristerne i henhold til artikel 3, stk. 5, i direktiv (EU) 2024/1785 indtræffer.

For så vidt angår overholdelse af miljøkvalitetsnormer (EQS) finder artikel 18 ikke anvendelse på anlæg, der er omfattet af kapitel VIa. I henhold til artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) har medlemsstaterne imidlertid en generel forpligtelse til at sikre den samlede overholdelse af EU-lovgivningen, herunder overholdelsen af EU's miljølovgivning.

Q41. **Er der for svine- eller fjerkræbedrifter, der er omfattet af de særlige bestemmelser for opdræt af fjerkræ og svin (kapitel VIa i IED), krav om en minimumshyppighed for inspektionsmyndighedernes inspektioner på anlægsområdet?**

For bedrifter, der er omfattet af 2010-versionen af IED, finder kravene om minimumshyppighed for inspektioner på anlægsområdet i artikel 23, stk. 4, anvendelse, indtil det reviderede IED finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i direktiv (EU) 2024/1785 (se Q37).

Når det reviderede IED finder anvendelse, har medlemsstaterne en vis fleksibilitet til at fastsætte minimumshyppigheden for inspektionsmyndighedernes inspektioner på anlægsområdet, forudsat at kravene i artikel 70f i IED er opfyldt. Med andre ord skal disse inspektioner på anlægsområdet, miljøinspektioner eller andre foranstaltninger gøre det muligt for de kompetente myndigheder at kontrollere og sikre, at de pågældende bedrifter overholder kravene i kapitel VIa i IED.

Q42. **Hvilke mulige alternative tilgange findes der til at kontrollere, om anlæg til husdyropdræt overholder kravene?**

Det reviderede IED giver medlemsstaterne fleksibilitet med hensyn til kontrol af overholdelsen for opdrætsanlæg, der er omfattet af kapitel VIa. I artikel 70f pålægges medlemsstaterne at indføre et effektivt system til overvågning af overholdelsen baseret på miljøinspektioner eller andre foranstaltninger for at kontrollere, at kravene i dette kapitel overholdes. Desuden kræves det i artikel 8, stk. 1, at medlemsstaterne også vedtager foranstaltninger til sikring af overholdelse med henblik på at fremme, overvåge og håndhæve overholdelsen af de forpligtelser, der påhviler fysiske eller juridiske personer i henhold til dette direktiv.

I artikel 3, nr. 22), defineres miljøinspektion som »alle foranstaltninger, herunder inspektion på anlægsområdet, overvågning af emissioner og kontrol af interne rapporter og opfølgningsdokumenter, verificering af egenkontrol, kontrol af den benyttede teknik og af, om miljøforvaltningen af anlægget er tilstrækkelig, der iværksættes af eller på vegne af den kompetente myndighed for at kontrollere og fremme anlæggenes overholdelse af godkendelsesvilkårene og, hvor det er nødvendigt, for at overvåge deres indvirkning på miljøet«.

Foranstaltninger, der ikke er omfattet af denne definition, men som gør det muligt at kontrollere overholdelsen af kravene i kapitel VIa, betragtes som »andre foranstaltninger«. Det overlades i direktivet til medlemsstaterne at fastsætte disse.

Q43. **Hvordan beregnes belægningsgraden (i henhold til artikel 70c og bilag Ia i IED)?**

Belægningsgraden bør beregnes i SK pr. hektar.

Den bør beregnes ved at dividere anlæggets samlede kapacitet (udtrykt i SK) med det landbrugsareal (udtrykt i hektar), som anvendes af den landbrugsbedrift, der driver anlægget, til de specifikke formål, der er anført i artikel 70c og bilag Ia i IED (græsning eller dyrkning af foder eller fouragering), til fodring af de dyr, der opdrættes på dette anlæg.

Q44. **Hvordan skal tærsklerne for svin, fjerkræ og blandede bedrifter forstås? Er det f.eks. muligt, at en bedrift, hvor der opdrættes 750 avlssøer, er omfattet af IED's anvendelsesområde, men at bedriften, hvis den også opdrætter 50 slagtekyllinger, ligger under tærsklen på 380 SK for blandede bedrifter og derfor ikke er omfattet af IED?**

Bilag Ia til IED lyder således:

Anlæg er omfattet af dette bilags anvendelsesområde, hvis de tilhører **en eller flere** af følgende aktivitetskategorier:

1) Opdræt af svin, der repræsenterer mindst 350 SK [...],

2) Opdræt udelukkende af æglæggende høner, der repræsenterer 300 SK eller derover, eller kun opdræt af andre fjerkrækategorier, der repræsenterer 280 SK eller derover [...]

3) Opdræt af en kombination af svin og fjerkræ, der repræsenterer mindst 380 SK [...]

Det betyder, at en bedrift **kan tilhøre mere end én kategori.** Med andre ord er en bedrift, hvor der opdrættes en kombination af svin og fjerkræ, og som henhører under aktivitetskategori 1 eller 2, fortsat omfattet af IED.

I eksemplet i spørgsmålet (750 avlssøer og 50 slagtekyllinger) henhører bedriften under punkt 1, da der er tale om mere end 350 SK svin, og den er derfor omfattet af IED.

Kategori 3 blev udformet for at undgå tilfælde, hvor en bedrift, hvor der opdrættes en kombination af svin og fjerkræ, men som ikke henhører under hverken kategori 1 eller 2, ikke ville være omfattet af IED, selv om det samlede SK-niveau ville medføre væsentlige miljøpåvirkninger.

9. OVERGANGSBESTEMMELSER

Q45. **Hvorfor findes der overgangsbestemmelser, og hvad går de ud på?**

I henhold til betragtning 62 i direktiv (EU) 2024/1785 bør der fastsættes overgangsbestemmelser for at give medlemsstater, kompetente myndigheder og anlæg tid til at overholde de nye bestemmelser og også give Kommissionen tid til at vedtage nye BAT-konklusioner, hvori der tages hensyn til de nye bestemmelser.

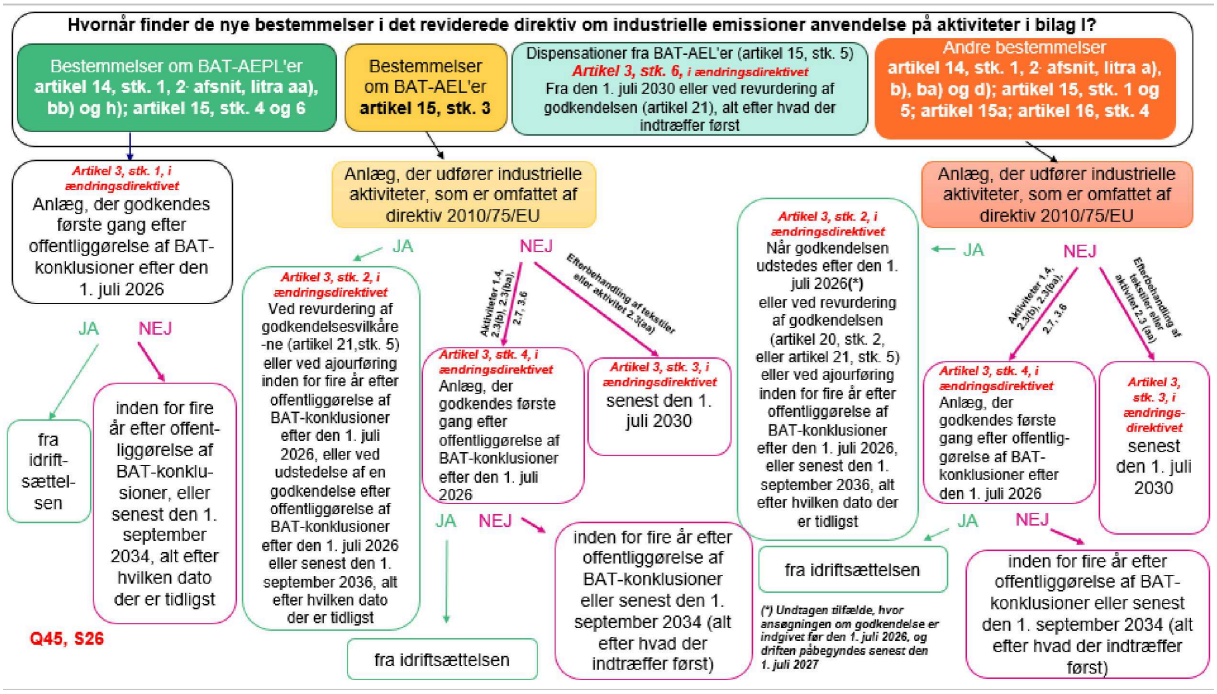
For at sikre retssikkerheden skal der være fastsat en bestemt dato, hvor bestemmelserne senest skal være overholdt. Under hensyn til Sevillaprocessen for gennemgang og ajourføring af miljønormerne for agroindustrielle anlæg ([2]) og antallet af BAT-referencedokumenter, der skal revideres, bør denne dato fastsættes til 12 år for eksisterende aktiviteter og ti år for nye aktiviteter. Dette forhindrer ikke Kommissionen i at vedtage og gennemføre BAT-konklusioner tidligere, hvilket forventes for de fleste aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv.

IED-anlæg, der eksisterede den 3. august 2024, skal overholde bestemmelserne i direktiv 2010/75/EU i den udgave, der var i kraft den 3. august 2024, indtil der foreligger nye BAT-konklusioner, eller der foretages en ajourføring af godkendelsen.

Overgangsbestemmelserne er fastsat i artikel 3, stk. 1-7, i direktiv (EU) 2024/1785. Artikel 3, stk. 5, vedrører husdyrbrugsaktiviteter, mens de øvrige seks stykker vedrører aktiviteter, der er opført i bilag I.

Nedenstående diagram opsummerer, hvornår de nye bestemmelser i det reviderede IED finder anvendelse på anlæg, der udfører aktiviteter, som er opført i bilag I til det reviderede IED. Se også de følgende spørgsmål for yderligere oplysninger.

([2]) https://bureau-industrial-transformation.jrc.ec.europa.eu/about/sevilla_process.

Q46. **Hvad er forskellene mellem overgangsbestemmelserne i artikel 3, stk. 1, 2, 3 og 4, i direktiv (EU) 2024/1785?**

Disse overgangsbestemmelser forklares nedenfor. Af hensyn til forståelsen præsenteres bestemmelserne ikke i nummerorden.

— Artikel 3, stk. 2, vedrører de aktiviteter, der allerede var omfattet af anvendelsesområdet for 2010-udgaven af IED.

— Artikel 3, stk. 4, vedrører de aktiviteter, der som noget nyt er omfattet af anvendelsesområdet for det reviderede IED, nemlig:

  — pyrolyse (bilag I, punkt 1.4)

  — smedning med hamre (bilag I, punkt 2.3b, hvor kapacitetstærsklen blev ændret, hvorved aktivitetens anvendelsesområde blev udvidet)

  — smedning med smedepresser (bilag I, punkt 2.3ba)

  — fremstilling af batterier (bilag I, punkt 2.7)

  — udvinding af visse metalmalme (bilag I, punkt 3.6) over de kapacitetstærskler, der er nævnt i bilag I.

— Artikel 3, stk. 3, vedrører også aktiviteter, der som noget nyt er omfattet af anvendelsesområdet for det reviderede IED, men som – i modsætning til aktiviteterne i artikel 3, stk. 4 – allerede blev behandlet i eksisterende BAT-konklusioner som aktiviteter, der er direkte forbundet med aktiviteterne under 2010-udgaven af IED, nemlig:

  — koldvalsning med en råstålkapacitet på mere end 10 ton/time (bilag I, punkt 2.3aa), behandlet i BAT-konklusionerne for jernmetalforarbejdningsindustrien)

  — efterbehandling af tekstilfibre eller tekstiler (under bilag I, punkt 6.2), behandlet i BAT-konklusionerne for tekstilindustrien.

— Artikel 3, stk. 1, vedrører for alle aktiviteter de nye bestemmelser om miljøpræstationsniveauer, bindende intervaller for miljøpræstationer, grænseværdier for miljøpræstationer og dertil knyttede dispensationer.

Et anlæg kan være omfattet af mere end én overgangsbestemmelse, og hver overgangsbestemmelse finder anvendelse, uden at dette berører de øvrige overgangsbestemmelser. Navnlig vedrører artikel 3, stk. 1, alle aktiviteter, der er opført i bilag I til IED, og bestemmelsen bør læses i sammenhæng med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 3, stk. 2, 3 og 4.

Q47. **Hvilke overgangsbestemmelser gælder mere specifikt for industrielle aktiviteter, der på nuværende tidspunkt er omfattet af IED?**

Det drejer sig hovedsagelig om artikel 3, stk. 1 og 2.

Gennemførelsen af de nye eller reviderede IED-bestemmelser, der er anført i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1785, afhænger af oplysninger (dvs. vedrørende miljøpræstationsniveauer), der skal medtages i relevante BAT-konklusioner, som skal offentliggøres efter den 1. juli 2026.

Disse bestemmelser – artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra aa), bb) og h), og artikel 15, stk. 4 og 6, i IED – finder derfor anvendelse på alle IED-anlæg inden for fire år efter offentliggørelsen af afgørelser om BAT-konklusioner, der er offentliggjort efter den 1. juli 2026, vedrørende et anlægs hovedaktivitet.

Artikel 3, stk. 2, i direktiv (EU) 2024/1785 omfatter de anlæg, der udfører aktiviteter, som allerede var omfattet af anvendelsesområdet for IED fra 2010 før den 4. august 2024, og som er i drift og har opnået en godkendelse inden den 1. juli 2026, eller for hvilke driftslederne har indgivet en fuldstændig ansøgning om godkendelse inden den 1. juli 2026, forudsat at disse anlæg sættes i drift senest den 1. juli 2027.

De udløsende begivenheder, der er beskrevet i artikel 3, stk. 2, i direktiv (EU) 2024/1785, adskiller sig fra dem i artikel 3, stk. 1.

For så vidt angår artikel 3, stk. 2, skal de opregnede bestemmelser – artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra a), b), ba) og d), artikel 15, stk. 1, artikel 15, stk. 5, artikel 15a og artikel 16, stk. 4 — gennemføres enten:

— i forbindelse med meddelelse eller revision af en godkendelse

  — i henhold til enten artikel 20, stk. 2, eller artikel 21, stk. 5, i IED

    eller

  — inden for fire år efter offentliggørelsen af afgørelser om BAT-konklusioner, der er offentliggjort efter den 1. juli 2026)

  eller

— senest den 1. september 2036, alt efter hvilken dato der kommer først.

I artikel 3, stk. 2, fastsættes en særlig tidsplan for gennemførelsen af artikel 15, stk. 3, fordi nye BAT-konklusioner vil indeholde oplysninger om de omstændigheder, der gør det muligt at opnå lavere emissionsniveauer inden for BAT-AEL-intervallet (se betragtning 29 i direktiv (EU) 2024/1785).

Artikel 3, stk. 6 og 7, kan også finde anvendelse, hvis det er relevant.

Q48. **I artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1785 anføres det, at visse anlæg skal anvende artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra aa), bb) og h), og artikel 15, stk. 4 og 6, fra den dato, hvor BAT-konklusionerne offentliggøres. Hvordan er det muligt?**

Artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i direktiv (EU) 2024/1785 lyder således: »Anlæg, der blev godkendt første gang efter offentliggørelsen af afgørelser om BAT-konklusioner, der er offentliggjort efter den 1. juli 2026 vedrørende et anlægs hovedaktivitet i overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, anvender de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede bestemmelser fra den dato, hvor BAT-konklusionerne offentliggøres.«

»Anlæg, der blev godkendt første gang«, betyder anlæg, der har fået godkendelse for første gang, dvs. nye anlæg. Da ingen anlæg kan være i drift uden en godkendelse (artikel 4 i IED), skal den første godkendelse være i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser fra det tidspunkt, hvor den meddeles.

Eksisterende anlæg behandles i artikel 3, stk. 1, første afsnit. For deres vedkommende skal de kompetente myndigheder ajourføre deres godkendelser i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra aa), bb) og h), og artikel 15, stk. 4 og 6, i det reviderede IED inden for fire år efter offentliggørelsen af afgørelser om BAT-konklusioner, der er offentliggjort efter den 1. juli 2026, vedrørende et anlægs hovedaktivitet.

Q49. **Hvilke bestemmelser i det reviderede IED finder anvendelse på anlæg, der udfører aktiviteter omfattet af IED fra 2010, og som bliver godkendt første gang i gennemførelsesperioden for direktiv (EU) 2024/1785?**

Artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2024/1785 er relevante for anlæg, der udfører aktiviteter inden for anvendelsesområdet for IED fra 2010.

Artikel 3, stk. 1, indeholder ingen særlig bestemmelse om anlæg, der bliver godkendt i gennemførelsesperioden. De bestemmelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, finder anvendelse inden for fire år efter offentliggørelsen af BAT-konklusioner, der er offentliggjort efter den 1. juli 2026, og som vedrører et anlægs hovedaktivitet (eller umiddelbart efter denne offentliggørelse for nye anlæg — se spørgsmål 48).

Anlæg, der udfører aktiviteter som omhandlet i bilag I til IED, og som var omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2010/75/EU i dets 2010-udgave før den 4. august 2024, og for hvilke driftslederne har indgivet en fuldstændig ansøgning om godkendelse inden den 1. juli 2026, forudsat at disse anlæg sættes i drift senest den 1. juli 2027, behandles i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, der lyder således: Artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra a), b), ba) og d), artikel 15, stk. 1 og 5, artikel 15a og artikel 16, stk. 4, finder anvendelse, når godkendelsen udstedes eller ajourføres i henhold til artikel 20, stk. 2, eller artikel 21, stk. 5, eller ajourføres senest fire år efter offentliggørelsen af afgørelser om BAT-konklusioner, der er offentliggjort efter den 1. juli 2026, vedrørende et anlægs hovedaktivitet, eller senest den 1. september 2036, alt efter hvilken dato der er tidligst.

De berørte anlæg skal overholde direktiv 2010/75/EU i den udgave, der var gældende den 3. august 2024, indtil de relevante anvendelsesdatoer, der er omhandlet ovenfor.

Q50. **Hvad sker der, hvis anlæg, der udfører eksisterende IED-aktiviteter, sættes i drift efter den 1. juli 2027?**

Hvis sådanne anlæg sættes i drift efter den 1. juli 2027 (hvilket ville gøre dem til »nye anlæg«, der udfører aktiviteter, som allerede var omfattet af IED fra 2010), skal artikel 14, stk. 1, litra a), b), ba) og d), artikel 15, stk. 1 og 5, artikel 15a og artikel 16, stk. 4, i IED allerede være afspejlet i den meddelte godkendelse. Disse anlæg skal drives i fuld overensstemmelse med godkendelsen fra driftsstart.

Artikel 15, stk. 3, i IED (se artikel 3, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv (EU) 2024/1785) samt artikel 14, stk. 1, litra aa), bb) og h), og artikel 15, stk. 4 og 6, i IED (se artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1785) kan finde anvendelse senere, afhængigt af hvornår de relevante udløsende begivenheder indtræffer.

For eksempel finder artikel 15, stk. 3, i IED anvendelse, når godkendelsen ajourføres inden for fire år efter offentliggørelsen af BAT-konklusioner, eller når godkendelsen ajourføres i henhold til artikel 21, stk. 5, i IED, eller senest den 1. september 2036, alt efter hvilken dato der kommer først.

Q51. **Hvilke overgangsbestemmelser gælder for et anlæg, der er i drift inden den 1. juli 2026, og som foretager efterbehandling af tekstiler, hvilket er en aktivitet, der for nylig er medtaget i punkt 6.2 i bilag I til det reviderede IED?**

Der er to mulige tilfælde for tekstilanlæg, der foretager efterbehandling af tekstiler:

1) Hvis anlægget ikke var omfattet af IED's anvendelsesområde inden den 4. august 2024 (f.eks. fordi det kun foretager efterbehandling og ingen andre aktiviteter, der er omfattet af punkt 6.2 i IED fra 2010), er det omfattet af artikel 3, stk. 3, i direktiv (EU) 2024/1785.

2) Hvis anlægget allerede var omfattet af IED's anvendelsesområde inden den 4. august 2024 (f.eks. fordi det foretager efterbehandling og en anden aktivitet, der er omfattet af punkt 6.2 i IED fra 2010), er det omfattet af artikel 3, stk. 2, i direktiv (EU) 2024/1785.

I begge tilfælde finder artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1785 også anvendelse.

Artikel 14, stk. 1, litra aa), bb) og h), og artikel 15, stk. 4 og 6, finder anvendelse senest fire år efter offentliggørelsen af de BAT-konklusioner vedrørende aktivitet 6.2, der offentliggøres efter den 1. juli 2026 (eller fra offentliggørelsesdatoen for anlæg, der først er blevet godkendt efter denne dato).

Q52. **Hvornår finder de ændrede litra a), b), d) og h) i artikel 14, stk. 1, andet afsnit, og artikel 15, stk. 1, som der også henvises til i overgangsbestemmelserne i artikel 3, stk. 1 og 2, anvendelse?**

Som hovedregel finder overgangsbestemmelserne i artikel 3 i direktiv (EU) 2024/1785 kun anvendelse på de ændringer, der er foretaget af direktiv 2010/75/EU, i nævnte ændringsdirektiv.

I artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1785 fastsættes overgangsbestemmelserne vedrørende gennemførelsen af bestemmelser om miljøpræstationer, som er nye begreber, der blev indført ved det reviderede IED.

En af disse overgangsbestemmelser er fastsat i artikel 14, stk. 1, litra h), i IED som ændret ved direktiv (EU) 2024/1785, og den har nu følgende ordlyd: »h) vilkår for vurdering af overholdelsen af emissionsgrænseværdierne *og grænseværdierne for miljøpræstationer* eller en henvisning til de gældende krav, der er præciseret andre stede«

I henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1785 skal medlemsstaterne for anlæg, der udfører aktiviteter som omhandlet i bilag I, anvende artikel 14, stk. 1, litra h), inden for fire år efter offentliggørelsen af afgørelser om BAT-konklusioner, der er offentliggjort efter den 1. juli 2026, i overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, og som vedrører et anlægs hovedaktivitet.

Som anført i betragtning 62 til direktiv (EU) 2024/1785 bør eksisterende anlæg overholde direktiv 2010/75/EU i den udgave, der var gældende den 3. august 2024, indtil der foreligger nye BAT-konklusioner, eller godkendelsen ajourføres.

Sammenfattende skal det nye krav om i godkendelsen at medtage »betingelser for vurdering af overholdelsen af miljøpræstationsgrænseværdierne« for anlæg, der udfører aktiviteter som omhandlet i bilag I til IED, være afspejlet i godkendelserne senest fire år efter offentliggørelsen af afgørelser om BAT-konklusioner, der er offentliggjort efter den 1. juli 2026, vedrørende et anlægs hovedaktivitet som fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1785.

Litra a), b) og d) i artikel 14, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, er også blevet ændret. De vedrører emissionsgrænseværdier (litra a) i artikel 14, stk. 1, andet afsnit), krav, der sikrer beskyttelse af jord, grundvand og overfladevand og oplande (litra b) i artikel 14, stk. 1), oplysninger om fremskridt hen imod opfyldelse af miljøpolitiske mål (litra d) i artikel 14, stk. 1), og indirekte udledninger til vand (artikel 15, stk. 1).

Der henvises til disse bestemmelser i artikel 3, stk. 2, i direktiv (EU) 2024/1785, hvori der fastsættes overgangsbestemmelser for anlæg, der udfører aktiviteter, som allerede var omfattet af anvendelsesområdet for IED fra 2010.

Eksisterende anlæg bør overholde direktiv 2010/75/EU i den udgave, der var gældende den 3. august 2024, indtil der foreligger nye BAT-konklusioner, eller der foretages en ajourføring af godkendelsen, dog senest indtil den 1. september 2036. Dette er fastsat i sidste afsnit i artikel 3, stk. 2.

Afslutningsvis finder kun de nye bestemmelser, der ved revisionen af IED blev indført i artikel 14, stk. 1, litra a), b) og d), samt i artikel 15, stk. 1, anvendelse, når de udløsende begivenheder i artikel 3, stk. 2, i direktiv (EU) 2024/1785 indtræffer.

Q53. **Hvad sker der med anlæg, der udfører aktiviteter, som for nylig er blevet omfattet af det reviderede IED's anvendelsesområde, men som allerede har godkendelse i henhold til IED fra 2010, fordi anlæggene udfører mere end én aktivitet?**

Andet afsnit i artikel 3, stk. 4, i direktiv (EU) 2024/1785 vedrører eksisterende anlæg, der udfører aktiviteter, som for nylig er blevet omfattet af IED (pyrolyse (bilag I, punkt 1.4), smedning med hamre (bilag I, punkt 2.3, litra b), hvor kapacitetstærsklen blev ændret, hvorved aktivitetens anvendelsesområde blev udvidet), smedning med smedepresser (bilag I, punkt 2.3, litra ba)), fremstilling af batterier (bilag I, punkt 2.7) og udvinding af visse metalmalme (bilag I, punkt 3.6) over de kapacitetstærskler, der er nævnt i bilag I), men som ikke desto mindre allerede var omfattet af IED's anvendelsesområde den 3. august 2024, fordi de også udfører andre aktiviteter, der allerede var omfattet af anvendelsesområdet for IED fra 2010.

For at sikre retssikkerheden præciseres det i dette afsnit, at IED fra 2010 fortsat finder anvendelse på de berørte anlæg, indtil de nye bestemmelser, der er nævnt i første afsnit, finder anvendelse (dvs. inden for fire år efter offentliggørelsen af afgørelser om BAT-konklusioner vedrørende et anlægs hovedaktivitet eller senest den 1. september 2034, alt efter hvilken dato der kommer først).

I sådanne tilfælde kan de berørte anlæg også være omfattet af artikel 3, stk. 2, i direktiv (EU) 2024/1785: anlæg, der udfører aktiviteter som omhandlet i bilag I, og som er omfattet af IED's anvendelsesområde inden den 3. august 2024, og som er i drift og har en godkendelse inden den 1. juli 2026, eller for hvilke driftslederne har indgivet en fuldstændig ansøgning om godkendelse inden den 1. juli 2026, forudsat at disse anlæg sættes i drift senest den 1. juli 2027.

Artikel 3, stk. 2 og 4, i direktiv (EU) 2024/1785 finder anvendelse, uden at de berører hinanden ([3]). Det betyder, at anlæggene skal anvende de bestemmelser i det reviderede IED, der er opført deri, når den tidligste af de udløsende begivenheder, der er omhandlet i disse to stykker, indtræffer.

10. GENNEMFØRELSE

Q54. Skal medlemsstaterne underrette Kommissionen i henhold til direktivet om gennemsigtighed i det indre marked om udkast til lovgivning, der gennemfører IED?

Formålet med direktivet om gennemsigtighed i det indre marked (EU) 2015/1535 er at forhindre, at der opstår reguleringsmæssige hindringer i det indre marked for produkter og informationssamfundstjenester. Kravet om at notificere tekniske forskrifter via Kommissionens informationssystem for tekniske forskrifter i henhold til direktiv (EU) 2015/1535 vedrører kun lovgivning om produkter eller informationssamfundstjenester.

Direktiv (EU) 2024/1785 og direktiv 2010/75/EU omhandler aktiviteter, ikke produkter. Det betyder, at nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2010/75/EU ikke skal notificeres via Kommissionens informationssystem for tekniske forskrifter.

Q55. Skal medlemsstaterne gennemføre artikel 34a i national ret, hvis de ikke planlægger at anvende denne undtagelsesordning? Hvis de planlægger at anvende denne undtagelsesordning, hvornår skal de da gennemføre artikel 34a, eftersom nogle af fristerne i denne artikel ligger før gennemførelsesfristen?

Det er ikke obligatorisk for en medlemsstat at gennemføre artikel 34a i direktiv 2010/75/EU:

— hvis der den 4. august 2024 ikke findes forbrændingsanlæg, der er en del af små isolerede systemer i den pågældende medlemsstat, da undtagelsesordningen under alle omstændigheder ikke ville kunne anvendes,

— hvis den pågældende medlemsstat ikke ønsker at anvende denne undtagelse.

Hvis en medlemsstat imidlertid beslutter at anvende undtagelsen, skal den overholde betingelserne i artikel 34a, herunder stk. 4 og 5.

Selv om gennemførelsesfristen i artikel 4 i direktiv (EU) 2024/1785 er fastsat til et senere tidspunkt end forpligtelserne i artikel 34a i direktiv 2010/75/EU, er retsaktens ikrafttrædelsesdato (4. august 2024) den dato, fra hvilken en retligt bindende retsakt får retsvirkning. Fra dette tidspunkt kan retsakten påberåbes med henblik på f.eks. at vedtage andre retsakter eller etablere administrative ordninger for dens gennemførelse. Artikel 34a, stk. 4 og 5, kan anses for at henhøre under sidstnævnte kategori.

([3]) Desuden finder artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1785 også anvendelse på alle anlæg, der udfører aktiviteter som omhandlet i bilag I. For disse anlæg skal medlemsstaterne anvende artikel 14, stk. 1, andet afsnit, litra aa), bb) og h), og artikel 15, stk. 4 og 6 (dvs. hovedsagelig bestemmelser vedrørende miljøpræstationer og ressourceanvendelse) inden for fire år efter offentliggørelsen af afgørelser om BAT-konklusioner, der er offentliggjort efter den 1. juli 2026, vedrørende et anlægs hovedaktivitet.